

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRÁVOMOCI (EU) 2018/1618

ze dne 12. července 2018,

kterým se mění nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 231/2013, pokud jde o povinnosti depozitářů týkající se úschovy

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ze dne 8. června 2011 o správcích alternativních investičních fondů ⁽¹⁾, a zejména na čl. 21 odst. 17 této směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V důsledku odlišných vnitrostátních právních předpisů týkajících se cenných papírů a insolvenčních řízení, které nejsou harmonizovány na úrovni Unie, existují rozdíly v úrovni ochrany finančních nástrojů, jež jsou pro klienty alternativních investičních fondů (AIF) v opatrování u třetích stran, před riziky v případě platební neschopnosti. Ve snaze zajistit vysokou úroveň ochrany aktiv klientů, jak je stanoveno ve směrnici 2011/61/EU, a zároveň zajistit přísnější požadavky vnitrostátních právních předpisů ve vztahu k těmto neharmonizovaným oblastem, je nezbytné vyjasnit povinnosti týkající se úschovy aktiv stanovené ve směrnici 2011/61/EU.
- (2) V současnosti příslušné orgány a odvětví uplatňují požadavky na oddělení aktiv stanovené v nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 231/2013 ⁽²⁾ odlišným způsobem. Zatímco depozitáři, kteří jsou na první úrovni opatrovatelského řetězce, mají povinnost poskytnout samostatný účet pro držení finančních nástrojů pro každého klienta-AIF, je nezbytné vyjasnit, že v případech, kdy je funkce opatrování svěřena třetí straně, by tato třetí strana měla mít možnost držet aktiva klientů jednoho depozitáře, včetně aktiv pro fondy AIF a subjekty kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP), na souhrnném účtu. Tento souhrnný účet by měl vždy vylučovat proprietární aktiva depozitáře a proprietární aktiva třetí strany, jakož i aktiva patřící jiným klientům třetí strany. V případech, kdy je funkce opatrování delegována dále, by další opatrovatel měl mít možnost držet aktiva klientů pověřujícího opatrovatele na souhrnném účtu. Tento souhrnný účet by měl vždy vylučovat proprietární aktiva dalšího opatrovatele a proprietární aktiva pověřujícího opatrovatele, jakož i aktiva, která patří jiným klientům dalšího opatrovatele. Toto je nezbytné k dosažení zdravé rovnováhy mezi tržní účinností a ochranou investorů.
- (3) Aby se minimalizovalo riziko ztráty aktiv držených na souhrnných účtech finančních nástrojů poskytovaných třetími stranami, na které byla přenesena funkce opatrování, měla by četnost sesouhlasení mezi účty finančních nástrojů a záznamy depozitáře klienta-AIF a třetí strany nebo mezi třetími stranami, pokud byla funkce opatrování svěřena dále v opatrovatelském řetězci, zajistit včasné předání relevantních informací depozitáři. Kromě toho by četnost těchto sesouhlasení měla záviset na každém pohybu na tomto souhrnném účtu, včetně

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ze dne 8. června 2011 o správcích alternativních investičních fondů a o změně směrnic 2003/41/ES a 2009/65/ES a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 1095/2010 (Úř. věst. L 174, 1.7.2011, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 231/2013 ze dne 19. prosince 2012, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU, pokud jde o výjimky, obecné podmínky provozování činnosti, depozitáře, pákový efekt, transparentnost a dohled (Úř. věst. L 83, 22.3.2013, s. 1).

transakcí týkajících se aktiv patřících jiným klientům depozitáře, která jsou vedena na stejném souhrnném účtu jako aktiva AIF.

- (4) Depozitář by měl mít možnost nadále účinně plnit své povinnosti, je-li opatrování aktiv, která patří jeho klientům-AIF, delegováno na třetí stranu. Je proto nezbytné vyžadovat, aby depozitář vedl evidenci na svém účtu finančních nástrojů, který otevřel jménem svého klienta-AIF nebo jménem správce alternativních investičních fondů (AIFM), který za AIF jedná, z níž vyplývá, že aktiva držená v opatrování třetí stranou, patří uvedenému konkrétnímu AIF.
- (5) V zájmu posílení postavení depozitářů ve vztahu k třetím stranám, které jsou pověřeny opatrováním aktiv, by měl být tento vztah doložen písemnou pověřovací smlouvou. Tato smlouva by měla depozitáři umožnit, aby přijal všechna nezbytná opatření k zajištění řádné ochrany aktiv držených v opatrování a aby třetí strana vždy dodržovala pověřovací smlouvu a požadavky směrnice 2011/61/EU a nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 231/2013. Depozitář a třetí strana by se dále měly formálně dohodnout, zda je třetí straně povoleno dále delegovat úkoly opatrování. V takovém případě by měly být v ujednání nebo ve smlouvě mezi pověřující třetí stranou a třetí stranou, na kterou jsou úkoly opatrování dále delegovány, stanoveny práva a povinnosti, které jsou rovnocenné právům a povinnostem stanoveným mezi depozitářem a pověřující třetí stranou.
- (6) Aby mohl depozitář plnit své funkce, je nezbytné posílit dohled depozitářů nad třetími stranami bez ohledu na to, zda se nacházejí v Unii či mimo ni. Mělo by se požadovat, aby depozitáři ověřovali, zda jsou finanční nástroje fondů AIF správně zaznamenány v účetnictví třetí strany a zda jsou vedené záznamy dostatečně přesné, aby bylo možné identifikovat povahu, umístění a vlastnictví aktiv držených v opatrování. Pro usnadnění účinného plnění povinností depozitářů by jim třetí strany měly podávat oznámení o jakékoli změně ovlivňující aktiva držená v opatrování pro klienty-AIF těchto depozitářů.
- (7) V rámci povinností depozitářů postupovat s péčí a opatrností v případech delegování úkolů opatrování by depozitář před delegováním těchto úkolů na třetí stranu, která se nachází mimo Unii, měl obdržet nezávislé právní stanovisko posuzující insolvenční právo třetí země, v níž se tato třetí strana nachází, včetně hodnocení úrovně ochrany poskytované oddělenými účty finančních nástrojů v dané jurisdikci. Mělo by být přijatelné použít stanovisko příslušných odpovědných svazů nebo právních firem pro každou jurisdikci pro několik depozitářů. Depozitář by dále měl zajistit, aby jej třetí strana nacházející se mimo Unii informovala o každé změně okolností nebo v insolvenčním právu dané třetí země, které by mohly ovlivnit status aktiv klientů-AIF depozitáře.
- (8) Aby měli depozitáři čas přizpůsobit se novým požadavkům obsaženým v tomto nařízení, mělo by být datum zahájení používání tohoto nařízení odloženo o osmnáct měsíců po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.
- (9) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy ⁽¹⁾.
- (10) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem skupiny odborníků Evropského výboru pro cenné papíry.
- (11) Nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 231/2013 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 231/2013 se mění takto:

1) Článek 89 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) písmeno c) se nahrazuje tímto:

„c) bylo tak často, jak je nutné, prováděno sesouhlasení mezi interními účty a záznamy depozitáře a účty a záznamy jakékoli třetí strany, která je v souladu s čl. 21 odst. 11 směrnice 2011/61/EU pověřena úkoly opatrování;“;

⁽¹⁾ Stanovisko orgánu ESMA, 20.7.2017, 34 45 277.

ii) doplňuje se druhý pododstavec, který zní:

„Ve vztahu k písm. c) prvního pododstavce se četnost sesouhlasení stanoví na základě:

- a) běžné obchodní činnosti alternativního investičního fondu;
- b) každého obchodu uskutečněného mimo běžnou obchodní činnost;
- c) každého obchodu uskutečněného jménem jiného klienta, jehož aktiva drží třetí strana na stejném účtu finančních nástrojů jako aktiva alternativního investičního fondu;“;

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Pokud depozitář plněním svých úkolů opatrování pověřil v souladu s čl. 21 odst. 11 směrnice 2011/61/EU třetí osobu, nadále podléhá požadavkům uvedeným v odst. 1 písm. a) až e) tohoto článku. Depozitář rovněž zajistí, aby třetí strana splňovala požadavky uvedené v odst. 1 písm. b) až g) a povinnosti oddělení aktiv stanovené v článku 99.“;

2) v článku 98 se vkládá nový odstavec 2a, který zní:

„2a. Smlouva, kterou depozitář jmenuje třetí stranu, aby držela v opatrování aktiva klientů – alternativních investičních fondů – tohoto depozitáře, obsahuje alespoň tato ustanovení:

a) záruku práva depozitáře na informace, kontrolu a přístup k příslušným záznamům a účtům třetí strany, která drží aktiva v opatrování, aby depozitář mohl plnit své povinnosti dohledu a náležité péče, a zejména mohl:

- i) identifikovat všechny subjekty v opatrovatelském řetězci;
- ii) ověřit, že množství zjištěných finančních nástrojů zaznamenaných na účtech finančních nástrojů vedených v účetnictví depozitáře jménem alternativního investičního fondu nebo jménem správce alternativních investičních fondů, který jedná jménem alternativního investičního fondu, odpovídá množství zjištěných finančních nástrojů, které pro tento alternativní investiční fond drží v opatrování třetí strana, jak jsou zaznamenány na účtu finančních nástrojů vedeném v účetnictví třetí strany;
- iii) ověřit, že množství zjištěných finančních nástrojů, které jsou registrovány a drženy na účtu finančních nástrojů vedeném u emitentova centrálního depozitáře cenných papírů nebo jeho zástupce na jméno třetí strany jménem jejích klientů, odpovídá množství zjištěných finančních nástrojů vedených na účtech finančních nástrojů v účetnictví depozitáře na jméno každého z jeho klientů – alternativních investičních fondů – nebo na jméno správce alternativních investičních fondů, který jedná jménem alternativního investičního fondu;

b) podrobnosti o rovnocenných právech a povinnostech dohodnutých mezi třetí stranou a jinou třetí stranou v případě dalšího přenesení úkolů opatrování.“;

3) Článek 99 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Pokud byla úkoly úschovy zcela nebo částečně pověřena třetí strana, depozitář zajistí, aby tato třetí strana, které byly úkoly úschovy svěřeny podle čl. 21 odst. 11 směrnice 2011/61/EU, jednala v souladu s povinností oddělení aktiv stanovenou v čl. 21 odst. 11 písm. d) bodě iii) uvedené směrnice, tím, že zajistí a ověří, že tato třetí strana:

- a) správně zaznamenává všechny zjištěné finanční nástroje na účtu finančních nástrojů, který je veden v jejím účetnictví, aby mohla držet v opatrování finanční nástroje pro klienty depozitáře, a který vylučuje proprietární finanční nástroje depozitáře a třetí strany a jiných klientů třetí strany, aby depozitář mohl přiřadit množství zjištěných finančních nástrojů zaznamenaných na účtech vedených v účetnictví depozitáře na jméno každého ze svých klientů – alternativních investičních fondů – nebo na jméno správce alternativních investičních fondů, který jedná jménem alternativního investičního fondu;
- b) vede veškeré nezbytné záznamy a účty finančních nástrojů, aby depozitář mohl kdykoliv a bez prodlení odlišit aktiva klientů depozitáře od vlastních aktiv třetí strany, aktiv jiných klientů třetí strany a aktiv držených pro depozitáře na jeho vlastní účet;

- c) vede záznamy a účty finančních nástrojů způsobem, který zajišťuje jejich přesnost, a zejména jejich shodu s aktivy, která jsou v úschově pro klienty – alternativní investiční fondy – depozitáře, a na jejichž základě může depozitář kdykoli zjistit přesnou povahu, umístění a vlastnický status těchto aktiv;
- d) podává depozitáři pravidelně, a v každém případě kdykoli dojde ke změně okolností, oznámení, v němž jsou podrobně popsána aktiva klientů – alternativních investičních fondů – depozitáře;
- e) tak často, jak je nutné, provádí sesouhlasení mezi svými účty finančních nástrojů a interními záznamy a účty finančních nástrojů a interními záznamy třetí strany, kterou v souladu s čl. 21 odst. 11 směrnice 2011/61/EU pověřila úkoly úschovy.

Četnost sesouhlasení se stanoví v souladu s čl. 89 odst. 1;

- f) zavede přiměřená organizační opatření k minimalizaci rizika ztráty či znehodnocení finančních nástrojů nebo práv spojených s těmito finančními nástroji v důsledku zneužití finančních nástrojů, podvodu, nekvalitní administrativy, nedostatečné evidence nebo nedbalosti;
 - g) pokud je třetí strana subjektem uvedeným v čl. 18 odst. 1 písm. a), b) a c) směrnice 2006/73/ES, který podléhá účinným pravidlům obezřetnosti a účinnému dohledu, jež mají stejný účinek jako právo Unie a jež jsou účinně vymáhány, depozitář přijme nezbytné kroky k zajištění toho, že peněžní prostředky alternativního investičního fondu jsou drženy na účtu nebo na účtech v souladu s čl. 21 odst. 7 směrnice 2011/61/EU.;
- b) vkládá se nový odstavec 2a, který zní:

„2a. Pokud depozitář plněním svých úkolů opatrování pověřil v souladu s čl. 21 odst. 11 směrnice 2011/61/EU třetí osobu, která se nachází mimo Unii, musí kromě požadavků stanovených v odstavci 1 tohoto článku zajistit následující:

- a) depozitář si opatří právní poradenství od nezávislé fyzické nebo právnické osoby potvrzující, že platné insolvenční právo uznává tyto skutečnosti:
 - i) oddělení aktiv klientů depozitáře od vlastních aktiv třetí strany, od aktiv jiných klientů třetí strany a od aktiv, která třetí strana drží na vlastní účet depozitáře;
 - ii) aktiva klientů – alternativních investičních fondů – depozitáře nejsou v případě platební neschopnosti součástí majetkové podstaty třetí strany;
 - iii) aktiva klientů – alternativních investičních fondů – depozitáře nejsou k dispozici pro distribuci ani realizaci ve prospěch věřitelů třetí strany, která byla pověřena úkoly úschovy v souladu s čl. 21 odst. 11 směrnice 2011/61/EU;
- b) třetí strana postupuje takto:
 - i) zajišťuje splnění podmínek stanovených v písmenu a) při uzavírání pověřovací dohody s depozitářem a průběžně po celou dobu trvání pověření;
 - ii) okamžitě informuje depozitáře pokaždé, když již nejsou splněny některé z podmínek uvedených v bodě i);
 - iii) informuje depozitáře o veškerých změnách platných insolvenčních právních předpisů a o jejich účinném uplatňování.“;
- c) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„Jestliže třetí osoba, která byla v souladu s čl. 21 odst. 11 směrnice 2011/61/EU pověřena úkoly úschovy, rozhodne podle čl. 21 odst. 11 třetího pododstavce směrnice 2011/61/EU pověřit úkoly úschovy nebo jejich částí další třetí stranu, použijí se obdobně odstavce 1, 2 a 2a.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. dubna 2020.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 12. července 2018.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNKER
